

Pacific Herald.

Lørdag, The Lutheran University Herald.

No. 9

Parkland, Wash. 6. Mar. 1895.

5te Aarg.

Den første Davids Salme

Vel. Op alle, som paa Jorden bor,
Den Mand er salig, som ei gaar
Efter de Ondes Ord
Og ei paa Synd'nes Veie staar,
Ei hos en Spotter bor;

Men som i Guds Ord har Behag,
Anser det for sin Skat,
Det læser flittigt hver en Dag
Og grunder derpaa Nat.

Som Træ der ved Vandbække staar,
Går Frugt i rette Tid,
Saa den, som paa Guds Veie gaar
Har Lykke med sin Fjod.

De Onde skal det ei gaa godt,
De skal ei sætte Rod;
Som Binden feier Røner bort,
Saa spinder deres Rod.

Naar de for Dommen samles skal
Gud siger til dem: „ud!
Onde er ei blandt deres Tal,
Som leve skal med Gud.“

Thi Herren fjender sine Faaar,
Som fjendes ved hans Røst;
De Ondes Bei tilgrunde gaar,
For dem er ingen Trøst.

— 1.

Dr. Duffs Indlæg for Indien.

Det er muligt, at to Missionærer, Råther og Mohn, i en nær Fremtid vil komme til at arbejde i Indien under Missionsnødens Opjavn. Følgende Indlæg for Indien vil maasse derfor ikke være uden Interesse.

Da Dr. Duff, den store stotske Missionær, efter at have fortæret sin Kraf i et langt Livs Arbejde i Indien kom hjem, blev der holdt et stort Møde i Edingburg for at høre, hvad han forlangte, at den kristne Kirke skulde gjøre for Indien. I to Timer og en halv holdt han ved sin Betsalighed og Skildring af Indiens Elendighed sine Tilhørere i den største Spænding, men — da befoimede han og blev baaren ud. Men, da han naart kom til sig selv igjen, spurgte han: „Hvor er jeg, og hvad var det jeg gjorde?“ Og straks hans fulde Huskommelse vendte tilbage, sagde han: „Tag mig tilbage, jeg maa blive færdig med min Tale.“

„Du vil dræbe dig selv, hvis du gjør det,“ sagde hans Venner. „Jeg vil dø, hvis jeg ikke gjør det!“ udbrød den gamle Mand. Han blev ledet ind for Forsamlingen. Da han atter viste mig, stod hele den udvære Forsamling op og mange brast i Graad.

Men hans Kraft forlod ham, saa han ikke kunde rejse sig op fra Stolen. Men, anspændende sine Kræfter til det yderste, sagde han:

„Stoilslands Fædre! Har I Ingen flere Sønner for Indien? Jeg har nedlagt min Kraft der, og mit Liv er forbi; men har I ingen flere unge Mænd at sende ud der, gaar jeg selv tilbage for at lægge mine Ben der, at Folket skal vide, at der er en Mand i det kristne England, som er færdig til at dø for Indien.“

Gud er den stærkeste.

Karl Ovesen var Sognets rigeste og mægtigste Mand; han eiede en udmærket Bondegaard, der i alle Henseender overgik de fleste andre. „Det er all sammen mit eget Bærl, som jeg har erhvervet med Arbeidsomhed og Fjod,“ sagde han gjerne, naar man talte om hans gode Gaard og Bedrift.

I verdslig Henseende var Karl Ovesen en mægtig Mand, for hvem mange bøiede sig; men han stode alene paa sig selv, paa sin egen Kløgt og Dugtlighed. „Al den Tale om Gud og Kristus, det er kun Fabler og Ammesuehistorier,“ pleiede han at sige, naar Talsen sad i paa kristelige Ting. Han mente ikke, at han behøvede nogen Gud; han kunde nok klare alt selv.

I mange Aar saa det ud til, at Karl Ovesen bestandig havde Lykken med sig uagtet han ringede alt det Hellige, men Herren formaar at bryde alle haarde Klæ, saaledes ogsaa her.

Karl Ovesen var bleven gammel, og med Alderen fulgte Svaghed, saa at han maatte opgave at arbejde. Det var svært for den rastløse Mand at sidde stille, og hans Sind blev bittert, saa det kom til at gaa ud over hans Familie og underordnede, hvem han idelig tiltalte med haarde Ord, fordi Arbeidet ikke gik saa rask fra Haanden, som de skulde.

Karl Ovesen vedblev at være lighaard over for Gud og hans Ord. Præsten havde besøgt ham flere Gange og havde talt alvorligt til ham om Kristendommens Sandheder, men til sidst blev han saa forbitret, at han viste ham Døren.

Hvor haarde og gjenstridige Menninger end kunne være over for Aandens Evangelium, saa vedskriver Gud dig i sin Barmhjertighed at banke paa Hjertenes Døre, og saaledes gif det ogsaa med Karl Ovesen.

Sidste Vinter blev han alvorlig syg. Røgen erklærede, at Sygdommen var Kræft, og her var ingen Redning mulig, men for at lindre Smerterne saa megen som muligt, skulde han pleies paa den omhyggeligste. Derfor blev Menighedsdiakonissen Søster Grethe hentet. Ved Synet af hende blev Karl vred og vilste hende med Banden og udsødt Talemaader, han hød hende strax at forlade Gaarden, da han ingen Brug havde for hende.

Men Søster Grethe lod som intet var, han talte venligt og hjærligt til ham og pleiede ham paa det omhyggeligste, ja selv hans mindste Ønsker søgte hun at opfylde. Karl Ovesen mærkede snart, at det var en omhyggelig Pleie, Søster Grethe tilbød ham, og det varede ikke længe, inden han betragtede hende lidt mildere.

En Dag, da Søster Grethe ordnede ved hans Beie, blev han paa en Gang meget ufaalmodig og samlede med hendes Haand efter noget. „Na, nu taber jeg min Bunge,“ spændte han, „jeg maa give den igjen.“

Søster Grethe fandt omsider Bungen

og gav den til ham. Han fortalte da, at det var nødvendigt, at han havde Bungen hos sig, da den gjemte Nøglerne til Pengekabet, og hans Hustru og Børn kunde ellers let tage for mange Benge.

Søster Grethe rystede medlidende paa Hovedet og sagde i en venlig men bestemt Tone: „Hold ikke saa fast paa de jordiske Ting, tænkt hellere paa, at De maasse snart skal forlade denne Jord.“

„Jeg vil ikke dø endnu.“

„Det raader Gud alene for, kun han alene ved, hvor mange Dage, De endnu har tilbage her. Derfor er det godt, at vi herneede lære at lægge vor Sag i Guds Haand og tillegne os den usforlydte Raade, som Jesus Kristus har forhvervet os.“

Nu blev Karl Ovesen vred, han bandte paa, at han vilde ikke høre paa Prædikener. — Men alligevel kunde han senere ikke slippe den Tanke: „Hvis det er sandt, at der er et Liv efter Døden, hvor gaar jeg saa hen? Sligt havde han aldrig før tænkt paa; men nu da han led saa meget, var det efter haanden kommen til at staa klart for ham, at der var en, der var stærkere end han. Det maatte være sandt alligevel, at der var en Gud til. Søster Grethe havde jo sagt det, og hende troede han bedre end alle andre Mennesker, hun der gjorde saa uendelig meget for ham. Han maatte høre mere om Gud og Kristus, thi var der hjælp for ham, da vilde han hjælpes.“

Det varede ikke mange Dage inden han bad Søster Grethe om at læse noget for ham i Bibelen. Han fik mere og mere lyst til at høre om Jesu store Kjærlighed til Syndere.

„Gud er dog den stærkeste,“ sagde han en Dag, til Søster Grethe, „jeg mente en Gang, at jeg kunde klare alle Ting selv, og at al den Tale om Kristendommen kun var Præstefual, men nu er jeg bleven bisset. Jeg ligger her som en hjælpeløs Stakkel, men tror De nu Søster Grethe, at den Gud, som jeg har ringet, vil tage mig til Raade? O, jeg har været grusom, jeg levede kun for at samle Penge til mig og mine Børn. Jeg tænkte ikke paa, at jeg skulde dø. O, sig mig Søster Grethe, er der Redning for mig?“

„Det er for Synderes Skyld, at Jesus Kristus er kommen til Verden, han modtog en Røver, og han vil ogsaa tage mod Dem hjære Dødsen, naar De som en hjælpeløs Stakkel vil klamre Dem til hans Kors.“

„Kunde jeg bare tro det,“ kom det stammende fra den syge.

Der var foregaaet en stor Forandring med Karl Ovesen. Hans Tanker vare ikke mere ved Benge, den før saa kostbare Bunge var for længe siden glebet ud af hans Haand. Nu var hans Sind oplyst af større Ting; det han nu længtes efter var: Fred i Hjerteret.

Søster Grethe sad stadig ved hans Beie, og toglet han led store Smerter, og hun meget beparligt kunde tale, kunde han dog ikke lade være med at

tale om Kristentroen. Det var svært for ham at komme til Troens Bished, men ved Aandens Kraft naaede han det.

Det var saligt at staa ved hans Beie de sidste Dage, han levede. „Nu gaar jeg snart hjem til Jesus, der er ingen Sorger eller Smerter, men evig Salighed. O, hvor det vil blive saligt.“

Der var stet et stort Under med denne Mand. Han, der før havde været saa vred paa alt det aandelige, kunde ikke blive træt af at tale derom.

„Gud var naadig imod mig, da han sendte mig Søster Grethe, thi næst Gud kan jeg takke hende for, at jeg fik Fred i mit Hjerte,“ sagde han en Dag, og det var sandt, thi det var et svært Arbejde for Søster Grethe i Begyndelsen, hun kom til ham, men ved Herrens Styrke fik hun Raade til ved sin taalmodige, opofrende Færd og ved sit enfoldige Bibnesbyrd at vise denne Mand Veien til Saligheden.

Lobet være Gud for al hans Naade.
M. J. Mortensen.

Engelen fandt den rigtige.

Det er Astenen for Kristi Himmelfartsdag. Der ligger i en stor, rummelig, lys Sal paa Sygehuset en Rængde Børn. De smaa Senge staa langs Væggene, og ud fra dem titter der blege, febrernde, angstelige, lidende, smilende Børneansigter. Vægen gjør just sin Astenvisit, og han gaar, ledaget af Oversøstern (Diakonissen, der har Opsigt med Sygeværelset,) fra Seng til Seng. Han stanser ved en liden, udæret Skikkelse. Halvt hvilstende siger han til Søsteren: „Vi faar imorgen atter hente ham til Operationsstuen; men jeg frygter for, at han ikke vil overstaa det.“ Søsteren sukker forstaaelsefuldt, men med en bekymret Mine.

Vægen har forlængst forladt Sygeværelset; men den syge Karls store, glandsfulde Mine stirrer endnu paa Stedet, hvor Vægen havde staaet. Derpaa vender Karl sig til sin Sidemand, den rødskinnede Fredrik, og siger til ham: „Du Fredrik, hvad betyder det: han vil ikke overstaa det?“

Men Fredrik hørte halvt sigegyldig efter sin syge Kammerats Spørgsmaal og svarede kun: „Jeg ved ikke.“

„Du ved ikke det?“ sagde Karl mismodig: „jeg havde dog saa gjerne villet vide det. Doktoren sagde ogsaa: vi faar atter hente ham imorgen.“

„O,“ sagde Fredrik, hvem Kammeratsens traurige Stemme havde gjort mere opmærksom, „Doktoren talte vist om den Engel, som skal hente os, naar vi skal rejse til Himmelen. Du ved, Søster talte ihlig om det, og imorgen er det Kristi Himmelfartsdag.“

Svaret gjorde tydeligvis lille Karl meget lykkelig; thi et lyst Smil gled over hans blege, udspinte Ansigt. En Stund laa han taus; da spurgte han: „Men hvorledes kan Engelen vide, hvem han skal hente til den lange Rejse? Han kan jo komme til at tag

„Bed du hvad,“ svarede Fredrik, „du skal bare strække Haanden i Veiret, saa Engelen saar se, at det er din Tur.“

Lille Karl nikkede og saa eftertaenk og stille.

Den følgende Morgen, da Morgenbæmringens første Graalys faldt ind igjennem Syggesalens Binduer, kom Søsteren ind og gik stille fra Seng til Seng, hvor de smaa sov rolig og trygt. Den lille Karl saa stille. Den blege, magre Arm saa vist udstrakt over Tepet. Hun vilde forsigtig stikke den under Uldteppet. Se, da var den kold og stiv. Over Ansigtet hvilede et lyst Smil. Engelen havde fundet den rigtige. B. og S. T.

Det ældste Bibelhaandskrift.

En trykt Bibel har vel nu om Stunder enhver, i det mindste et Nylestamente; men hvor sjelden en hel Bibel var før Bogtrykkerkunstens Opfindelse, sees deraf, at Luther allerede længe havde været Brevf, da han første Gang saa en hel Bibel. Men den Gang var jo ogsaa alle Bøger skrevne og derfor umaadelig kostbare. Naar vi nu tænker os tilbage, hvorledes f. Eks. det nye Testamente er bleven til, saa ved vi jo, at det bestaar af Evangelierne, Apostlernes Gjerninger og en Mængde Breve. De Haandskrifter, som Apostlerne selv med egne Hænder har skrevet, har vi ikke mere; de er opslidte. Man skrev paa Apostlernes Tid dels paa Pergament, dels paa Papir. Papiret var dog noget andet end vort nuværende; det var lavet af Papyrusplanten (deraf Raavet) og var ikke meget holdbart. Pergament var meget kostbart, og det er derfor ikke rimeligt, at dette sidste er blevet benyttet; derpaa tyder ogsaa Udtrykkene i 2 Joh. 12 og 3 Joh. 18. Formen var Rulleform. De læstes ikke, som vi lettest vilde tænke os, fra den øverste Ende af Rullen og nedover; nei, paatvers var Papyrusrullen inddeelt, som i smaa Sider (som i en Fraklipningsroman.) Der var en Stof ved hver Ende af Rullen; man holdt altsaa en Stof i hver Haand og rullede for hver Spalte, man havde læst, et Stykke Papyrus over paa hvore Haands Rullestok, og afviklede derpå en ny Spalte.

De ældste originale Haandskrifter er altsaa ikke mere til; de ældste, vi har, er fra det sjette Aarhundrede. Der findes ialt spredt over hele Jorden 1,277 Haandskrifter af det nye Testamente, men disse er ikke alle fuldstændige. Alle disse Skrifter er udført med den største Omhu, mange med stor Besøffning. Saaledes findes der et Haandskrift paa rødt Pergament med Guldb- og Sølv- bogstaver; det er fundet paa Den Patmos (bekendt fra Joh. Kap. 1. 9) i et Kloster. Men forskellige Blade af det er spredte trindt om i Verden f. Eks.: 4 i London, 2 i Wien, 6 i Roma o. s. v. Det interessanteste er dog det af Tischendorf i Aaret 1859 fundne Haandskrift.

Aar 1844 gjorde denne lærde Teolog en Rejse til Østlandet og opholdt sig en liden Tid paa Sinai Bjerg i et græsk-katolsk Munkelovst. Han fandt her en Dag tilfældigvis 129 Blade af det gamle Testamente paa Grundsprøget i en stor Kurb, hvori var henkastet kasseret Papir, som bragtes fra et Pulver-kammer til Kjøkkenet, hvor det brugtes.

En gammel tjenende Broder forklarte, at der jævnlig hentedes Sigt til Kjøkkenet. Tischendorf opdagede snart, at de haandskrevne Blade var af stor Værd; men alle hans Bønner om at maatte søge efter Resten blev afslaaede, og kun med stort Besvær lyktes det ham at formaa de uvidende Munkene til at give ham nogle (43) Blade med sig ved hans Hjemrejse.

1853 førte en Rejse ham atter til Klosteret, men det var ham ikke muligt at formaa Munkene til at yde ham Oplysninger. Hjemkommen til Leipzig søgte han Hjælp hos den russiske Rejser, som jo er den græske Kirkes Overhoved, og ved Hjælp af en Skrivelse fra ham lyktes det Tischendorf i Aaret 1859 at faa Tilladelse til at gennemse hele Klosteret. Birkelig fandt han omtrent hele Bibelen i en gammel Klosterbroders Besiddelse, men denne vilde ikke for nogen Pris afstaa sit Manuskript. Omfiden bevægede ham til at tillade Tischendorf at bringe det til Kairo, hvor han saa antog to dygtige Mænd til at afskopiere det høist nøjagtig. Imidlertid fattede Munkene den Tanke at forære dette Haandskrift, der valde en for dem ufattelig Interesse, til deres Kirkes Overhoved, Reiseren af Rusland. Denne lod nu under Tischendorfs Tilsyn afstrykke 300 høist nøjagtige Faksimiler af Manuskriptet. De er udført paa Papir, men dette er farvet og presset, saa at det stoffende ligner Pergament, og ligeledes er det rødbrune Blæk efterlignet. Iøvrigt er hver Bogstav, hvert Tegns og alt nøjagtigt efter Originalen. De 200 Eksemplarer raadede Tsaren selv over og betalte dem, de 100 kom i Handelen til en Pris af omtrent 500 Kroner Stykket.

Tischendorf havde nu Veilighed til at undersøge Haandskriftet nøjagtig. Det er det ældste af alle hidtil fundne Haandskrifter og stammer hense fra Begyndelsen af det sjette Aarhundrede. Dette kan sees deraf, at det indeholder Barnabas's Brev og Hermas's Pastor, og disse to Skrifter udelukkes i Aaret 364 af Bibelen ved Kirkeforsamlingen i Laodicea. Rimeligvis er det dog endnu ældre, thi Bogstaverne har nøjagtig samme Form, som dem vi finder ved Udgravningen af Herkulanum og Pompeji, og disse Bøger ødelagdes, som bekendt, i Aaret 79. Vi har altsaa den Mulighed for os, at dette Haandskrift stammer fra den allerældste Tid, og det vil til alle Tider være af stort Værd for de kristne.

(„Binnen.“)

Derfor skal man her gjøre Forskiel paa Folk. Thi de som ere frække og vilde, til dem skal man sige, at de skulle blive borte derfra; thi de ere ikke skikkede til at modtage Syndernes Forladelse, eftersom de ikke gjerne vilde være fromme. Men de Andre, som ikke ere slige raa og løse Folk og gjerne vilde være fromme, skulle ikke afholde sig derfra, om de end ellers ere svage og skrøbelige, ligesom og St. Marius har sagt: „Naar der ikke er noget en saadan Synd, at man billig maa støde Rogen ud af Menigheden og holde ham for en Ukrejste, skal man ikke blive borte fra Sakramentet, for at han ikke skal berybe sig Livet.“ Thi saa vidt vil Ungen komme, at han jo beholder mange daglige Skrøbeligheder i sit Kjøb og Blod. Luther.

Kvindeforeninger.

I den hellige Historie læse vi om Kvinder, som fulgte Jesus fra Galilæa og tjente ham med deres Gods, og i vor Tid hører vi om mange, som tjener ham i hans Lemmer, eller som søger at bringe dem af hans Jaar, som endnu ikke ere samlede til hans Jaarefest, indveri, ved at arbejde for den indre og ydre Mission. Og for at kunne udrette mere til dette ædle Maals Opnaaelse og for Guds Riges Fremme, har de sluttet sig sammen i Foreninger. En saadan Forening blev ogsaa stiftet her i Parkland den 4de Jan. 1893.

Den tæller nu 29 Medlemmer og møder i Reglen hver anden Onsdag E. M. Kl. 2 i det Hus, hvortil den indbydes. Der tilbringes gjerne 2 a 3 Timer med Sang, Bøn og Læsning af den hellige Skrift eller en anden gubelig Bog, samt Samtaler og Arbejde for Skolen her eller et andet kristeligt Niemed. Man beværetes derpaa med Kaffe og Kage.

De sædvanlige halvmaanedlige Bidrager 10 Cts; men Nogle giver mere, eftersom de er saar Vulle til. Indtægterne er til Dato \$169.03.

Disse Pengene er anvendte til Istandjættelse af et af de større Værelser i Universitetet og Indkjøb af et Orgel for Kirken og Skolen (hvortil Ungdomsforeningen bidrog det Halve) foruden \$10 som gaves til brandblinde Studerende i Robbinsdale, Minn. Den har ogsaa syet 13 Kvitter for Skolen.

Medens jeg skriver om Kvindes, maa jeg ikke glemme en Smaa pige forening, hvis Formaal er at arbejde for Barneheimmet i Stoughton, Wis. De møder hveranden Lørdag Eftermiddag, synger, læser og arbejder og yder hver 1 Ct. hver Gang. De beværetes ogsaa med Kage o. s. v. Smaaagerne, som de havde faaet i stand, solgtes, og \$5 sendtes til Barneheimmet. Der blev en Standsning i deres Møder da Barneheimmet begyndte i Universitetet forleden Høst, men naar Sommerferien indtræder, vil de foraaabentlig begynde sine Møder og optage sit Arbejde igjen for Barneheimmet. T. L.

Fra Parkland.

Da vi paa Søndag Særgesima, 17 Feb., sang: „Nu kommer Naar Og salig Bestand snart, Vor Jesus gaar Og Ordets Sæd udsaar Med en hellig Himmelart;“ kunde vi gjøre dette med den naturlige Naar for Vinene, thi Saa rødt har vi havt næsten hele Vinteren, men i Feb. i særdeleshed—varmt deilig Solskin med lidt Afveking af mildt Regn nu og da.

Noget koldere var det vel ifjor ved disse Tider, dog stod Blomsterefter, Guldensal, Timian osv. udbækket og vorede i Haven hele Vinteren. Nu rager vi op af Haven Gulrødder og andre Høvesager for at gjøre Plads for dette Aars Udsæd. Løv og Blomsterefter springer nu ud haade i Haven, Skoven og paa Marken. At her er en Ryn Natur og deilig Klimat, tror jeg alle re enige i, som har været her en Stund. Maatte ogsaa den aandelige Sæd, som her udsæes, virke og udrette, at voade Unge og Gamle maatte være, blive og forblive friske og grønne Planter og Træer i Guds Kirkehave! Derfor vilde vi bede, samt talte ham for Ordets Sæd,

„At han naadig til os saa, Vilde kærte hos os være, Vilde sig en Bøngård hegne Her i Vestens fjerne Egne.“

A. L.

Læs dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa „Pacific Herald“ og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, saar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. Ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, saar som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen,—ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Dernæst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa fuldt ud benyttes inden Udløbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gavne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller skænke de paa denne Maade vundne Rettigheder til hvem de vil.

Ulykkelig.

I Lynden og og Kooksjak i Whatcom Co. Wash., hvor der er flere svenske og norske Settlementer, er man glad og tilfreds over Udfigterne til at Blaine & Eastern Railway skal blive til Virkelighed.

Bed disse Tider er der en ganske stor Flaade, som havner i Puget Sound. Søndag og Mandag 14 Dage siden passerede 14 Skibe ind igjennem Sundet for at laste Lumber. Desforuden er her mange store Skibe, som især fra Tacoma henter Hvede.

Tacoma.

St. Paul & Tacoma Møllen sylder nu, Orders for henvend 3,000,000 Fod Lumber til Australien. Udfibningen af Lumber til den Verdensdel har været næsten standset siden Baring Brødrene's Fallit. Nu synes der altsaa at skulle blive en Forandring heri. Lumbertraffikens Genoplivelse vil virke meget gavnligt paa næsten alle andre Forretninger.

Sidste Lørdags Aften reiste 12 Mænd herfra til Yukon River, Alaska for at søge efter Guldb. Nogle af dem har været der før og været heldige.

Der gaar nu Rytter om, at Parkland skal forbindes med Tacoma ved en elektrisk Sporvei. Maskinhuset skal opføres ved Fern Hill. Kompaniet tænker paa at lægge en Linje fra Fern Hill til Lake Park gennem Parkland og en Sidelinje fra Parkland til Lakeview.

Oratorie Klubben under Prof. Spectatis Ledelse er en Succes. Nye Medlemmer optages paa hvert Møde. De vil formodentlig snart give en Koncert, saa Folk kan saa høre dem.

En Forræder mod Sandheden er ikke blot den, som ikke frit forkynder, men ogsaa den, som ikke frit forsvare den.

(Krybstomus.)

Der er ikke saa saa Skandinaver, og her er Blads for flere endnu. Si faar Besøg omtrent en Gang i Maanedens enten af Pastor Farstad eller Ballestad.

Forleden Søndag var det usædvanligt høstideligt ved vor Subsistens, idet Musikorpset, som fornemmelig bestaar af Skandinaver, ledede Sangen med Hornmusik.

Det er noget som ikke sker ofte blandt Nybyggerne.

Et Par unge Folk, nemlig Albert Murland og Miss Hilda Gundersen, blev ægteviede i Brudens hjem af Pastor Farstad. Denne Brudevielse vilde være blevet holdt under Subsistensen, dersom Fagen havde truet Brudefolkene med ubehagelig Musik, efterat de var gift. Denne sørgelige Ufsik at „charibari“ har ogsaa fundet Veien til Nybyggerne her paa Kysten.

Cecilies Lys.

Froken Winther, en Lærerinde i en Søndagsskole, havde for Skik at give sin Klasse et Brev hver Søndag som et Motto for Ugen. Denne Uge var det: „Fader eders Lys skinne for Menneskene, for at de maa se eders gode Gjerninger og ære eders Fader, som er i Himlene!“ „Vil du forsøge, Piger, igjennem denne Uge at lade eders Lys skinne?—Vil du, Cecilie?“ spurgte hun, idet hun henvendte sig til Cecilie Willumsen.

„Jeg vilde gjerne gjøre det, men jeg tror ikke, at jeg har noget Lys; det er ligegyldigt for alle, hvad jeg gjør; der er Fagen, som lægger Mærke dertil.“

„Det véd du dog ikke for sikkert,“ svarede Froken Winther, „og det angaar heller ikke dig; det er din Pligt at lade dit Lys skinne klart, enten der er nogen, som ser det eller ikke; og dersom du gjør din Pligt, saa er det alt som fordres af dig. Vil du prøve?“

„Ja“, svarede Cecilie. Men hun syntes ikke at kunne tro, at Nogen vilde lægge Mærke til hendes lille Lys.

Da hun stod op Mandag Morgen, tænkte hun strax paa, hvorledes hun skulde finde en Anledning til at holde sit Lys. Mandag var altid den værste Dag i hele Ugen. Karen var gnaven, Moder træt og Børnene syntes altid at opføre sig værre den Dag end sædvanlig. I Dag regnede det, og Karen var gnaven, fordi Bassen ikke kunde tørres; Moder havde hovedpine, Barnet var meget uroligt paa Grund af sine Tænder, og Thomas maatte blive hjemme fra Skolen paa Grund af Drepiue.

Det saa lidt mærkt ud for Cecilie. Fader frygtede for, at Frokosten ikke skulde blive særdig tidsnok, saa at han kunde gaa med første Tog til Byen. Karen vilde ikke skynde sig; Moder med det grædende Barn paa Armen søgte at kaste Arbeidet, og Peter og Thomas vare allerede i en heftig Ordstrid. Cecilie blev mismodig; hun var haardt fristet til at opgive sit Forsæt, et utaalmodigt Ord var paa hendes Læber, da hendes Lys og Verset: „Fader eders Lys skinne,“ faldt hende i Tanker.

Og et Diebit efter syntes alt at forandre sig. Kelly kom tilsyne og tog Barnet fra Moder og gik ind i et andet Værelse, Moder selv blev sendt ind i Spisestuen. Peter hjalp til med at balle Borden og var usædvanlig munter, fordi Cecilie havde hvilst ham i Dret, at Hr. Carlsen fortalte hende i Aftens-

at han var den, bedste Lærling, han havde i sin Klasse. Der var en klar Blet i Nordvest paa Himlen, som Cecilie rste Karen, der strax blev bedre tilnede.

„Moder,“ sagde Cecilie efter Frokosten. „Du maa helst gaa og lægge dig. Jeg vil passe Barnet.“ Moderen tænkte i førstningen at indvende, men hun sølte sig saa daarlig, og Cecilie syntes saa villig til at tage Barnet, at hun besluttede at lægge sig.

Det var en lang trættende Morgen for Cecilie, men hun blev ved at gjentage sit Brev for at bevare Modet.

Efter Middag, da Barnet udmattet smilende faldt i Søvn, og Thomas havde fundet en Bog, der interesserede ham, lagde Cecilie sig ned paa Sofaen med en Bog i Haanden og forestillede sig, at hun havde en lang, behagelig Eftermiddag for sig. Men idetsamme ringede Dørklokken, og der var Froken Marie Steen med sit Strikketøj i Haanden. Hun kom formodentlig for at aflægge et længere Besøg.

Froken Marie var lidt tilbøjelig til at være til Besvær, thi hun afslagde gerne lange Besøg, og hun talte hele Tiden om sin Sygdom og sine Lidelser. Cecilie var træt, og desuden var hun netop nu isærd med at læse et meget interessant Kapitel. „Moder er syg,“ sagde hun, uden at aabne Døren meget og uden at byde sin Gæst ind.

En mørk Sky for over Froken Mariens Ansigt, og Cecilie mærkede det.

„Jeg tænker, at det vil forårsage hende meget, af komme ind og tale lidt. Hun er en Kristen, saa det vil naturligvis ikke være at lade mit Lys skinne, men det vilde dog maaske være ret at byde hende ind.“ Disse Tanker opstod pludselig i hendes Sind, og hun sagde: „Moder er syg, men vil De ikke komme ind og besøge mig?“

Froken Mariens Ansigt oplæredes. Det var meget ensomt derude i hendes lille Hus. Hun var alene—den eneste, som var tilbage af hele Familien.

„Range Tak, jeg tror, jeg vil,“ sagde Froken Marie.

Cecilie bød hende den store Gyngestol og lyttede detsagende, medens Froken Marie fortalte om sin Nervesygdom. Bigt og stette Forspielse, m. m. Klokken var halv syv—næsten Tid for Aftensmad—da hun gik.

„Nu,“ tænkte Cecilie ved sig selv, det hun lagde Barnet tilfængs, „kan jeg gjøre, hvad jeg behager i Aften. Jeg maa læse den Bog igjennem, thi jeg har lovet at sende den tilbage i Morgen.“

Men hun standse, idet hun gik igjennem Gangen, og saa Peter med sin Hat i Haanden færdig til at gaa bort.

„Gaar du til Byen Peter?“ spurgte hun.

„Ja, der er ikke megen Morstab ved at være herhjemme.“

Cecilie stod tvivlraadig. Hun ønskede at læse Bogen, og hun frygtede for, at Peter skulde gaa ud og søge saadanne Drenges Selskab, som Fader ikke ønskede at han skulde være sammen med. Faderen havde i den senere Tid været urolig for Peter. Hvad var hendes Pligt—at læse Bogen og lade Peter gaa eller lade Bogen gaa og søge at underholde Peter der hjemme?

„Bliv hjemme Peter,“ sagde hun, „og vi vil lege sammen.“

„Cecilie har hjulpet mig saa meget i Dag,“ sagde Moder til Fader den

Aften. „Jeg ved ikke, hvad jeg skulde have gjort foruden hende. Hendes Lys skinne hver Time om Dagen.“

„Jeg afslagde et rigtig behageligt Besøg,“ sagde Froken Marie, medens hun om Aftenen sad alene ved Kominen og talte med sig selv af Mangel paa bedre Selskab. Jeg afslagde et rigtig behageligt Besøg. Det er ikke enhver ung Pige, der vil være saa høflig mod et saadant fædelsommeligt gammelt Fruentimmer, som jeg er.“

„Hun er en brav Pige,“ sagde Peter ved sig selv, da han var gaaet til sit Værelse. „Hun havde formodentlig noget, som hun vilde have gjort for sig selv. Men den Underholdning, som hun har ydet mig i Aften, vil gjøre en mere godt end et Dusin Prædikener.“

Saaledes blev Cecilie istand til at lade sit Lys skinne.

Bred og Arbeid!

Det kirkelige Indremissionsarbejde paa Vestkysten fortjener virkelig at sættes ved alle kristelige Midler.

Der er ingen Tvil om, at Vestkysten bliver vigtig for Skandinaverne og da ogsaa for den lutheriske Kirke. Udsigt endnu som for 40 Aar siden i Wisconsin, Iowa og Minnesota. Men Folkvandringen har jo altid bevæget sig vestover, og de sidste Tidens stærke Vandring til Kysten vil ikke stanses af de haarde Tider, som nu hjem søger hele Landet. Gjevnt og i mindre Maalestok vil Folk trække vestover. Dette skulde opmuntre alle sande Missionsmænd til at opbygge Kirken derude, saa Nykommerne fandt et kirkeligt hjem ogsaa, naar de kom. — Det ser ud til, at Grundvolden er lagt, der er organiseret Menigheder og bygget Kirker derude efter Evne og Anledning. Presternes og Kirkefolkets trange Kaar gemmer vel Fremgangen. Det mangler vel ogsaa god Vilje mange Steder, men „bred og arbeid!“ Gud vil give Lykke til og aabne Hjertene for Guds Rige, saa Midlerne ogsaa vil komme.

Kirkefolket derude følges med stor Hjærlighed af Brødre og Søstre i Osten, og det skulde opmuntre alle til større Iver og Opofrelse i Arbeidet. Rikere Landsmænd, husk paa, at I derude af Herren er sat til at rygte Herrens Ord. Været ikke lunkne i eders Iver, værter brændende i Aanden, tjener Herren!

Som Prest for Menigheden i Tacoma var jeg Vidne til, at de saa, som jegyndte med at grundlægge Menigheden, gjorde Opofrelse, som vilde bestemme mange Kristne i de gamle Menigheder i Osten. Det er mit hjæreste Minde fra Kysten. Og saadanne Ord til Herren vil Fagen angre paa.

Et Distrikt er nu organiseret, de gamle Menigheder har faaet et Tilnærmingspunkt i Distriktets Formand og kan søle sig som en samlet Flok, der kæmper for den samme Sag. Saa taar de ogsaa Lutheran University der og byder Ungdommen god Undervisning og et behageligt Ophold paa et af de heiligste og sundeste Steder, som jeg kjender. Maatte nu alle som en sætte Pris paa det, som Herren har gjort og fremdeles vil gjøre til Sjælens Frelse og sin Kirkes Fremgang.

Spar ikke paa Troens Bøn, paa Kjærlighedens Opofrelse og tab ikke Modet.

De trange Kaar og de smaa Fruget vil vel ofte friste vore hjære Prester til at miste Troens Frimodighed, men husk

paa, at Gud er sterk i de Svage, og at hans Kraft fuldkommes i Strøbelighed. Vore hjære Missionærer er ellers vel uddannede og flinke for sin Gjerning, saa det alt beror paa ham, som giver Bist.

Hver Gang „Pacific Herald“ kommer, griber jeg den med stor Begjærighed, og jeg synes, at den nu giver meget for saa liden Betaling. I, som holder Bladet, se til at saa det ind i hver eneste Familie, og hvorfor skulde ikke de unge Mænd og Kvinder holde et saa godt og billigt Blad?

Jeg kan hilse fra Syd Dakota. Her er mange, som spørger efter Slegt og Bekjendte i Washington.—Her er trangt og smaat iaar. Høsten slog sejt, og nogle lider Nød. Mange reiste bestover allerede i Sommer; men ikke alle var saa lykkelige at kunne forlade alt og som Træfuglen gaa til bedre Egne.—

Det maa være en hyppelig Anledning for en hel Kolonie nu derude. Havde jeg blot nogle Dollars, saa kom jeg vist snart, for jeg kan aldrig glemme det yndige Land ubover til Fjeldene fra Barland. Jeg har altid tænkt mig, at der vil blive et „Ringerike med bliden Ynde“ der, naar Skoven blir ryddet, og smukke Enger med pene Huse og Rønne Frugthaver kommer istedet. Om 10 Aar maa vel nogen hver saa Lykke til at se dette Eden. I Sommer skal oel ogsaa Frugtræerne i Universtitet Haven bære fuld Avling. Jeg synes, jeg ser de blomstersmykkede Træer og Violet Meadow i al sin Herlighed.

Tilslut en venlig Hilsen til Dem, hjære Redaktør og Venner, derude Deres B. Bangseth.

Dette skal nu være det første, særlig for de Kolde og Efterladne, for at de skulde gaa i sig selv og vaagne op. Thi det er visse sandt, som jeg vel har erfaret hos mig selv, og som enhver vil finde hos sig: naar man saaledes bliver borte fra Sakramentet, bliver man Dag for Dag mere raa og kold og slaar det ganske hen i Sind og Veir. Efters maa man raadsføre sig med sit Hjerte og Samvittighed og te sig som et Menneske, der gjerne vilde staa sig ret med Gud. Jo mere dette sker, des mere opparmes og oplændes Hjertet, saa det ikke bliver aldeles faldt. Luther.

Dodsfaald.

Vor lille Carl Emil, født 5te Juli 1894, forlod os Fredag 22de dennes for at gaa ind til sin Herres Glæde. Herren gav, Herren tog, Herrens Ravn være lovet. Cathlamet, Wash., 25de Feb. 1895. Elling Knudsen, Dora født Rikkelsen.

Betalt for Herald.

T. A. Avelsgaard	\$1.00
C. S. Strøm50
Carl Jordnæs50
Rev. T. Larsen50
J. Lunke50
A. D. Møllejord50
A. B. Nilsen25
Prof. S. B. Husvædi	1.00
Peter Apsland50
Tollef Svennes	1.00
Ole Anderson50
Ole Thompson50
Mrs. Martin Peterson50
Rev. J. Reini50
Jacob Sjursen	5.00

Terje Stolland.....	1.00
D. A. Graugaard.....	.50
Mrs. Dorbie Engelæter.....	.50
M. A. Lee.....	.50
E. Hansen.....	.50
B. M. Benjen.....	.50
Ole Hansen.....	.50
J. F. Øsmundson.....	.50
Rev. D. J. Grøme.....	1.00

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Ubenevnt i Parkland, Wn.....	\$50.00
Jacob Sjursen, Wells Minn....	5.00
Parkland Wash, 4 Marts, 1895.	
T. Varsen, Kasserer.	

Pac. Lutheran University.

Denne Skole tilbyder Disiplin af begge Kjøns Undervisning i fire Kursuser: „Normal“, „Business“, „Literary“, og „Scientific“ samt Shorthand og Typewriting, Musik og Sang.

Ingen bestemte Fortræffaber kræves for Optagelse. Hver kan vælge sine Fag.

Skolepenge \$1. Kost og Logis fra \$2.25 til \$3. om Ugen. For Undervisning i Musik, Shorthand og Typewriting betales særskilt.

I den nord-vestlige Religions-afdeling betales i Skolepenge og for Børnelær 45 Cts. pr. Uge, Skolepenge for Børn indtil 12 Aar \$1.25, og for Børn over 12 Aar \$1.50 pr. Uge.

Bygningen opvarmes med Damp og oplyses med Electricitet og er vel forsynet med Badeværelser og andre Behovsmæssigheder.

Skolen holder Eleverne med Sengesteder, Madraser, Pulke og Stole.

For nærmere Underretning henvende man sig til

Rev. B. Hørstad.

Parkland, Pierce Co., Washington.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flede Farme er til Salgs paa meget rimelige Billaar omtrent 15 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbanestation. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Ønske.

Prisen er fra \$10 opover til \$100 pr. Acre.

En Del af Landet er bevoget med Slog og en Del er opdyrket Lavland i god Stand for al Slags Avling. 23 Acres er plantet med Humle.

Landet er vel sikket, for Kreaturavl, og et Meieri kunde drives med Fordel.

Der er flere Huse og, især store Udhuse med Tørtehus for Humle, Høspresje Humlepressje og en Del andre Redskaber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Luth. Univ. Association, Parkland, Wash.

Cow Butter Store

1534, Pacific Avenue.

Smør, Ost, hermetisk nedlagte Sager etc.

Priserne ere rimelige.

Varerne ere, hvad de udgives for at være.

Der er en Receipt, hvorefter man kan blive rig, og hvem som helst er velkommen til at forsøge den. Indsæt i en god Bank den første Dag i Maaenen 1 Cent. Omtrent alle kan gjøre det. Paa hver af de paafølgende Dage maa man fordoble Betsbet. Følg dette Program trofast, og ved Maaendens Forsløb vil man forhauset over at have deponeret \$10:740,039.68. Med den Sum kan man trække sig tilbage og lade andre af dine stakkels forsultne Medlemmer gjøre det selv samme.

De forstenede Skove i Arizona. Arizonas Regislatur har sendt en Adresse til Kongressen, i hvilken den anmodes om at lufte for offentlig „Entry“, det Land i Arizona, hvor de forstenede Skove findes, indtil Kongressen kan fatte Bestemmelser om Anlæg af en offentlig Park. Dette Land ligger i Apache County og er omkring 10 Mil i Firlant. Næsten hele Strækningen er bebøet med forstenede Træstammer, af hvilke mange er 200 Fod lange og fra 7 til 10 Fod i Diameter.

Kuriositetsamlere farer nu omkring der og påbegynder disse sjældne Træstammer. De sprænger dem istykker for at søge efter Krystaller, som findes i Midten af mange. Der udføres ogsaa hele Bogsladninger af Ørene og mindre Stykker, som købes og males for forskjellige Piemed. Hvis der bliver anlagt en offentlig Park, vil der strax blive sat en Stopper for denne Vandalsisme, og ingen vilde lide noget Tab derved, da der ikke findes en eneste Settler. D. P.

Den 78-aarige Seldom Græves, der kom til Chicago i 1836, er afgaaet ved Døden i sit Hjem paa Ellis Avenue. Han førte til Chicago fra sit Fødehjem i Onondaga Co. N. Y. og medbragte en Del Væbler og Røgestinker. Strax efter flyttede han bort en Bushel Væbler og 10 Stunker for en Lot i Nærheden af, hvor Courthuset nu staar, og han syntes, han havde gjort en daarlig Handel. Han brød sig ikke om Votten, der efter en Lids Forsløb blev solgt for Stat. (America.)

Hvorlænge man det vil tage inden Votterne i Nærheden af Universitetet paa Parkland vil komme i den Pris som Votterne nu er i nær Courthuset i Chicago! B.

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler ny Doversættelse Guldsnit Skindbind 2x6—	\$2.75
„ „ „ „ „ „ „ „ 9x6—	\$3.00
Bommebibler „ „ „ „ med Omflag	\$1.60
„ „ „ „ „ „ uden	\$1.35
Nytestamenter „ „ „ „	\$0.75
Synodens Solmebøger „ „ „ „	\$0.65
Landstads med eller uden Trigt i stort Udvalg fra 50 Cts	til \$1.30.
Forskjellige Bøger af Pastor Funcke pr. Stk.	75 Cts.
Synodens Bibelhistorie 25 Cts, Forklaring 25 Cts,	Katekismus 15 Cts.
Billed A. B. C. 15 Cts.	

Tacoma Tidende, Tacoma Wn.

Lutherans in All Lands

er en Bog indholdende mange værdifulde Oplysninger om den lutheriske Kirke i alle Lande med mange Billeder af Steder, Personer, Skoler og Barmhjertighedsanstalter. Overalt modtages den med Glæde og roses af alle.

Denne Bog kan faaes ved at indsende til undertegnede \$2.75 for den billige, eller \$3.75 for nælbedste Indbinding. Agenter ønskes overalt og faar gode Billaar. Man henvende sig til

B. Hørstad

Parkland, Pierce Co. Wash.

Skandinavian American Bank.

1539 & 1541 Pacific Ave. Tacoma Wash

Capital	\$100,000
A. G. Johnson,	President.
G. Steinbach,	Vice President
B. G. Swatwold,	Cassier

Betaler 6 per Cent Rente paa Spareindsatninger. Kjøber og sælger Væxler paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt „Money Orders“ paa alle Postkontorer i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt skøgt N. P. R. R. Land i Washington.

Skatteydere mærk!

De som ønsker, at isaa skal betale Skatten paa Lotter i Pierce Co. Wash., bedes mærke sig følgende:

1. Vi skal som før betale Skatten og sende Kvittering, naar man sender os 35 Cents pr. Lot.
2. Hvis omkring Midten af Jan. kan Skat for 1894 betales, og det vil ofte tage os flere Dage, før vi kan sende Kvittering fra Kassereren.

3. Money Orders gjøres betalbare i Tacoma—ikke i Parkland, da Parkland ikke er Money Order Office.

4. Sender man Postage stamps vil man behage at sende 2cts eller 1ct Stamp.

5. Vær saa snil at give en tydelig og nøjagtig Opgave af Lots, Blocks og Additions.

6. Indsenderen bedes ogsaa at sætte sit Navn og fuld Adresse til Brevene, hvilket ogsaa forstømmes undertiden.

7. Vi vil heller ikke i Nar tage Betaling for vort Arbejde, eller Godtgjærelse for de Udgifter, hvormed de mange Reiser til Tacoma ere forbundne i Anledning af Skattebetalingen, men vil lade det hele Overstod tilfalde Skolen, derfor vil vi være meget taknemmelige, om dette maatte blive ret stort!

Broderligt

Parkland, Wash, 10de Dec. 1894.

T. Varsen

Praesternes Adresser i Pacific Distrik.

- B. C. Fosli, Starwood, Snohomish Co. Wash.
- Carl Hoel, Everett, Wash.
- J. J. Adam, 1638, Twelfth Street, Seattle Wash.
- B. Hørstad, Parkland, Pierce Co, Wash.
- T. Varsen, Parkland, Pierce Co, Wash.
- Carlo A. Sperati, Parkland, Pierce Co. Wash.
- N. Christensen, Parkland, Pierce Co. Wash.
- E. Hallestad, 1615, S. Street, Tacoma Wash.
- B. Risken, Cathlamet, Wabiatum Co, Wash.
- L. Thomsen, Cor. E. Grant & 10th Str. Portland, Oregon.
- N. Pedersen, Silverton, Marion Co, Oregon
- D. Otersen, 702 Fifth Street, Eureka, California.
- D. Grønberg, 1631 Howard Str, San Francisco Cal.
- J. S. B. Dietrichson 1371 Tenth Street Oakland, Cal.
- J. Johansen, 521 Nelson Str. Fresno, California.
- J. C. Muhl, Hayward, Alameda Co. Cal.

Metropolitan

— Savings — Bank. —

(Incorporeret 1887.)

Theaterbygningen Gjør't af 9 og 11 St.

Aabn daglig fra Kl. 10. til 8. Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt kapital	\$100,000
P. H. Casar.	President.
C. W. Snos.	P. President.
W. P. Selvig.	Cashier
J. A. Handerbilt.	Ass't Cashier.

Directors.

- Dowmer E. J. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson
- G. E. Holmes, Theo. Gosmer, Geo. P. Eaton, W. P. Casar, C. W. Snos, Jas. Le S. Johnson.

6 per et Rente

Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli og Oktober. Pengene udsaanes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkøar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Hø og Høvlær

Til billige Priser og af beste Sort hos S. Olsen, 1109 Tacoma Av., Tacoma.

Gaa og se dig ud, hvad du ønsker, „Med med de beste Priser,“ siger S. Olsen. Dermed anbefaler paa det bedste

Pacific Herald

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

udkommer hver Uge og koster forskudsvis 50 Cents per Aar.

Alt, som vedkommer Bladets Redation, sendes til Rev. N. Christensen—Betaling for Bladet, Bestillinger, etc. sendes til Rev. T. Varsen, Parkland Pierce County, Washington.

Subskribentlisterne skal for 5 betalte Exemplarer ind 6te mdt.